

Echte liefde heeft geen argumenten nodig

Een vriendin was bevallen. Ik feliciteerde haar en vroeg of het een leuk kind was geworden. Zelf vond ik die vraag wel grappig. Of zij dat ook vond, weet ik niet. Ze vond het wel een geweldig kind. Sommige liefdes zijn onvoorwaardelijk. Argumenten zijn niet nodig; je houdt ergens van omdat je ervan houdt. Dat geldt kennelijk ook voor de leertherapie. De VGCT schraptte dit onderdeel onlangs uit het opleidingstraject. Een commissie (waartoe ik ook zelf behoorde) had in opdracht van het bestuur onderzocht of therapeuten die een leertherapie hadden gevolgd betere therapieresultaten behalen. Daarvoor was geen evidentie. Weliswaar leken positieve behandelresultaten gerelateerd te zijn aan bepaalde persoonskenmerken van therapeuten, maar deze stonden los van de leertherapie. Wij adviseerden dan ook om de leertherapie af te schaffen. Tegenover de kosten en de tijdsinvestering stonden onvoldoende baten. Bestuur en Ledenraad namen dit advies over.

Onlangs stond in het *Tijdschrift voor Psychotherapie* het artikel 'Practice what you preach', een pleidooi voor het handhaven van de leertherapie in de nieuwe opleidingen tot psycholoog-specialist. De auteurs achten een 'eenzijdige focus op wetenschappelijke evidentie' te beperkt om leertherapie op haar juiste waarde te kunnen schatten. Met de wetenschap waren ze dan ook snel klaar. Hun literatuuronderzoek leidde tot dezelfde conclusies als die van de VGCT-commissie: geen betere therapie-effecten na leertherapie.

Hierbij lieten de auteurs het helaas niet. Leertherapie brengt volgens hen meer goeds dan uitsluitend betere therapie-effecten. Zij citeren studies die suggereren dat specifieke persoonlijke eigenschappen van therapeuten bevorderlijk zijn voor de behandelresultaten. Zij vergeten echter te vermelden dat de uitkomsten van deze studies inconsistent zijn. Telkens opnieuw worden weer andere effect-bevorderende therapeuteigenschappen geïdentificeerd. In feite is kritische zelfreflectie het enige persoonskenmerk waarvan consequent bewezen is dat deze de behandelresultaten bevordert.

De auteurs storen zich daar echter niet aan. Ze beweren zelfs dat allerlei effectbevorderende persoonskenmerken in leertherapieën kunnen worden gevormd. Hun eigen uitgangspunt getrouw, baseren zij zich hiervoor niet op wetenschappelijke evidentie. Logisch, want die evidentie bestaat niet. Hun bewering is gebaseerd op 'klinische expertise' en 'keuzes van de leerclient'. De auteurs zijn als ouders: ze houden écht van de leertherapie. Argumenten hebben zij daarvoor niet nodig; ze houden ervan omdat ze ervan houden.

KEES KORRELBOOM

Emeritus prof. dr. Kees Korrelboom, klinisch psycholoog en psychotherapeut, werkte tot voor kort als behandelaar en onderzoeker bij PsyQ Angststoornissen. Hij is bijzonder hoogleraar bij Tilburg University, opleider, directeur van Westland Workshops en erelid van de VGCT.

'DE AUTEURS ZIJN ALS OUDERS: ZE HOUDEN ÉCHT VAN DE LEERTHERAPIE'